

Svätý Otec František

„Naša Matka je krásna!“

Náš pohľad priťahuje krása Ježišovej Matky, našej Matky! S veľkou radosťou ju Cirkev kontempluje ako «milosti plnú» (Lk 1,28), a týmito slovami ju pozdravme všetci spoločne: „milosti plná“. A takto na ňu Boh hľadel od prvej chvíle jeho plánu lásky. Hľadel na ňu, krásnu, plnú milosti. Naša Matka je krásna! Mária je nám oporou na našej ceste smerom k Vianociam, pretože nás učí, ako prežívať tento čas Adventu v očakávaní Pána. Tento adventný čas je totiž očakávaním Pána, ktorý nás na sviatky všetkých navštívi, ale tiež každého jednotlivo, v našom srdci. Pán príde! Očakávajme ho!

Evanjelium sv. Lukáša nám predstavuje Máriu, dievča z Nazareta, maličkovej lokality v Galilei, na periférii Rímskej ríše a aj na periférii Izraela. Z malej dedinky. A predsa práve na nej, dievčati zo vzdialenej dedinky, spočinul pohľad Pána, ktorý si ju vopred vyvolil, aby bola matkou jeho Syna. Vzhľadom na toto materstvo bola Mária uchránená od dedičného hriechu, čiže od toho nalomenia spoločenstva s Bohom, s druhými a so stvorenstvom, ktoré do hĺbky zraňuje každú ľudskú bytosť. Táto zlomenina však bola vopred uzdravená u Matky toho, ktorý nás prišiel vyslobodiť z otroctva hriechu. Nepoškvrnená je zapísaná v Božom pláne, je plodom Božej lásky, ktorá zachraňuje svet.

A Matka Božia sa od tejto lásky nikdy neoddelila: celý jej život, celé jej bytie je jedným „ánom“ voči tej láske, „ánom“ voči Bohu. Nebolo to však pre ňu ľahké! Keď ju anjel oslovuje «milosti plná» (Lk 1,28), veľmi je tým rozrušená, pretože vo svojej poníženosti sa cíti ničím oproti

Bohu. Anjel ju utešuje: «Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodiš syna a dáš mu meno Ježiš» (v. 30-31). Táto správa ju znepokojí ešte viac, aj preto, lebo ešte nebola zosobášená s Jozefom. No anjel dodáva: «Duch Svätý zostúpi na teba... A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn» (v. 35). Mária počúva, poslúcha vo svojom vnútri a odpovedá: «Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova» (v. 38).

Tajomstvo tohto dievčaťa z Nazareta, ktoré je v Božom srdci, nám nie je cudzie. Nie je to tak, že by ona bola tam, a my tu. Nie, sme spojení. Boh v skutočnosti dáva spočinúť svojmu láskavému pohľadu na každom mužovi a na každej žene! S menom a priezviskom. Jeho pohľad lásky je na každom z nás. Apoštol Pavol hovorí, že Boh „si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby sme boli svätí a nepoškvrnení“ (Ef 1,4). Aj my sme od počiatku Bohom vyvolení, aby sme žili svätým životom, slobodným od hriechu. Je to plán lásky, ktorý Boh obnovuje zakaždým, keď k nemu prichádzame, osobitne vo sviatostiach.

Keď kontemplujeme našu Matku Nepoškvrnenú, krásnu, uvedomujeme si aj naše pravé určenie, naše najhlbšie povolanie: byť milovaní, byť premenení láskou, byť premenení Božou krásou.

Hľaďme na ňu, našu Matku, a dovoľme jej hľadiť na nás, aby sme sa naučili byť pokornejšími a tiež odvážnejšími v nasledovaní Božieho Slova. Aby sme prijímali nežné objatie jej Syna Ježiša, objatie, ktoré nám dáva život, nádej a pokoj.“

*Za tmy a k večeru sa vracajú
a zavýjajú ako psy
a obliehajú mesto.
Potulujú sa za potravou
a vrčia, ak sú lačni.*

*Ale ja ospevovať budem
Tvoju moc
a že si milosrdný,
za rána Ťa chváliť.
Lebo Ty si mi hradom bol,
záštitou v čase trápenia.
Ty moja sila,
chválu Ti budem spievať.
Lebo Ty, Hospodine,
si môj hrad,
milosrdenstvo moje, Bože môj!*

*Zavrhol si nás, Bože, roztrhol,
nahneval si sa,
nuž obnov naše voje.
Krajinou zatriasol si
a ju rozštípil.
Potáca sa, ó, scel' jej trhliny!*

*Ty tvrdé veci dal si ľudu skúsiť
a takým vínom s nás napojil,
že pod nami sa zakrútila zem.
Znamenie dal si tým,
čo sa Ťa boja,
a dovolil im utiecť pred lukom.
Aby sa zachránili
Tvoji milovaní,
pomáhaj svojou rukou,
vyslyš nás!*

O nádeji pre každého

Pamätám sa, ako som prvý raz cestoval mestskou dopravou v Ríme. Na zastávke čakal sivovlasý muž a zamyslene pozeral pred seba. Automaticky som začal hľadať cestovný poriadok. Nikde nič.

Chvíľu som váhal, potom som sa osmelil a lámano sa spýtal starčeka: „Prosím vás, kedy príde autobus číslo 64?“ Talian zdvihol obočie a odpovedal: „Ktovie?“ Nevedel som, či som sa zle spýtal, tak som to skúsil ešte raz: „A nie sú nejaké časy, kedy prichádza?“ Zasmial sa, pokrútil hlavou a povedal: „Nie, a nestrácaj nádej. Treba dúfať.“ Neskôr v ten deň som pochopil, že v dopravnej špičke, ktorá tam vládne, sa podľa cestovného poriadku jazdiť nedá. Jednoducho musíte čakať. Autobus príde. Len nesmiete stratiť nádej...

Božie slovo tejto nedele je plné nádeje. Samozrejme, nádeje omnoho dôležitejšej. Povzbudivo o nej hovorí prorok Izaiáš, spevák žalmu i apoštol Jakub. Veľkým prekvapením je však Ján Krstiteľ. Prorok, ktorý pokrstil Ježiša a počul hlas z neba: „Toto je môj milovaný Syn!“ Tento prorok sa ho z väzenia dáva pýtať: „Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?“ Krstiteľova otázka prezrádza sŕženie, neistotu a obavy. Ján je dôkazom, že aj vynikajúci ľudia môžu zapochybovať, ba stratiť nádej. Kristus mu však posielal veľmi presvedčivé slová: „Slepí vidia, chromí chodia, hluchí počujú...“ Tým chce povedať: „Izaiášovo proroctvo, ktoré ty predsa poznáš, sa naplnilo!“

Nádej ide ruka v ruke s vierou a láskou. A predsa, neraz jej máme tak málo. Čakáme pridlho, a odpoveď neprichádza. Modlíme sa, a zdá sa nám, že Boh nepočuje. Anglický spisovateľ Chesterton však hovorí, že naozajstná nádej znamená „dúfať, keď sa všetko zdá totálne stratené. Inak to nie je čnosť“. Kým ešte ľudsky možno dúfať, to nie je skutočná nádej: „Až vtedy, keď sú veci celkom beznádejné, vtedy sa nádej stáva silou.“ Trápenie je trápením, keď sme v ňom hlboko, dolu. Keď nedokážeme stáť nad vecou. A práve vtedy potrebujeme nádej. No nielen tú ľudskú. Božiu. Nádej, ktorá je nádejou, keď niť nádeje.

Keď sa na nás neveriaci pozerajú, vidia v nás ľudí nádeje? Máme ešte odvahu veriť v Božiu prozreteľnosť? A spýtajme sa úprimne: do čoho vkladáme svoju nádej? Hovorí sa, že keď chceš dať, musíš mať. Pri nádeji to však platí aj naopak. Keď si ju chceš zachovať, musíš z nej rozdávať. Predsaztatím na tento týždeň by mohlo byť dodať nádej aspoň jednému utrápenému človeku. Ale konkrétne, nie iba rečami, nielen povzbudením pri čakaní autobusu, nielen niečím, čo nás nič nestojí. Podať ruku, dať šancu, vrátiť nádej do očí jednému nášmu blížnemu, niekomu, kto ju v bolesti, alebo v biede stratil.

Martin Kramara

Sviatosť zmierenia pre chorých:

Prosím, prihláste svojich chorých rodinných príslušníkov, aby som ich mohol navštíviť doma a mohli prijať sviatosť zmierenia a Eucharistie.

Chorých budem navštevovať vo štvrtok 19. decembra od 09:00 hod. do 12:00 hod. Ak bude potrebné, aj od 13:30 - 15:30 hod.

Poradie: dolný koniec - smer Báhoň, Polanka, horný koniec - smer Modra a napokon Malé pole.

Šťastiu vždy čosi chýba

Sú ľudia, ktorí nie sú nikdy naozaj šťastní. Ich šťastie závisí od tisícokrakých vecí a vždy im čosi chýba. Zabúdajú, že šťastie sa skladá z mnohých čiastočiek a niektorá je vždy prikrátka. Celý život uprene hľadajú na onú chýbajúcu časť. Sú slepí voči všetkým ostatným častiam, s ktorými by mohli byť šťastní. No oni ich nevidia, tie malé, obyčajné vecí.

Šťastie je ako Slnko.

No aj na Slnku

sa predsa nájdú škvrny!

Keď ľudia hľadajú šťastie, zväčša hľadajú peniaze. Myslia si, že peniaze sú šťastie. Skúsenosť ich síce naučí opak, no to je už zväčša príliš neskoro. Je to zvláštne. No šťastie neprichádza s bohatstvom a blahobytom. Beda sýť! Nedokážu sa už z ničoho radovať.

Phil Bosmans „Mám ťa rád“

Sväté omše v 3. adventnom týždni (A)

16.XII. pondelok - spovedanie 16:15 - 17:00 a po sv.omši 17.00 Za Ľ Ladislava a Žofiu Augustínových

17.XII. utorok - spovedanie 16:15 - 17:00

17.00 Za Ľ Františka Kraloviča, manželku a synov

18.XII. streda spovedanie 16:15 - 17:00 a po sv.omši

17.00 Na úmysel

19.XII. štvrtok - spovedanie 16:15 - 17:00 a po sv.omši

17.00 Za Ľ Antona, rodičov a svokrovcov

20.XII. piatok - spovedanie v Doľanoch od 16:00-18:00

08.00 Za Ľ Antona a Zlaticu Kulifajových a rodičov

21.XII. sobota

08.00 Za Ľ Antona Vadoviča

Upratovanie kostola č.d. 203 - 228

22.XII. 4. adventná nedeľa

08.00 Za zdravie a Božiu pomoc pre Annu
Lektori: Jurčovičová M., Vráblová M.

10.00 Za farníkov

Lektori: Bublavy M., Polanská Z.

14.00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

16.XII. pondelok	Sv. Adelhaida, cisárovná
17.XII. utorok	Sv. Modest, biskup
18.XII. streda	Sv. Malachias, prorok
19.XII. štvrtok	Bl. Urban V., pápež
20.XII. piatok	Sv. Zefirín, pápež
21.XII. sobota	Sv. Peter Kanizius, kňaz a učiteľ Cirkvi

Slovo na dnes

so svätým Ambrózom z Milána

Náš každodenný chlieb

Svätý Ambróz na malom priestore zhŕňa argumenty pre každodennú účasť na svätej omši. Všetko sa to začína Pánovou modlitbou prosbou o „naš každodenný chlieb“. Cirkevní otcovia túto prosbu interpretovali vo svetle Eucharistie.

Chlieb náš každodenný daj nám dnes. “Keď boli vyslovené Kristove slová, už sa viac nenazýva chlebom, ale nazýva sa „telom“. Prečo sa teda v modlitbe Pána hovorí „chlieb“?

Naozaj to nazval chlebom, ale nazval ho epiousios, čo je grécky výraz pre „nadprirodzený“. Teda to nie je chlieb, ktorý vchádza do tela. Je to skôr „chlieb večného života“ (pozri Jn 6, 35 - 58), ktorý je pokrmom pre našu dušu.

Latinčina však tento chlieb nazýva „každodenný“. Ak je to však „každodenný“ chlieb, prečo ho prijímate tak zriedka? Prijímate každý deň to, čo vám každý deň pomôže. A žíte tak, aby ste si zaslúžili prijímať ho každý deň. Ten, kto si ho nezaslúži prijímať každý deň, nezaslúži si ho prijať ani raz v roku. Svätý Jób každý deň prinášal obety za svojich synov, keby zhrešili v srdci alebo slovom (pozn. Jób 1, 5).

Tak často, ako prinášame obeť, pripomíname si Pánovu smrť, vzkriesenie a nanebovstúpenie a odpustenie hriechov - a ešte stále neprijímate tento chlieb života každý deň? Ten, kto má ranu, potrebuje liek. Rana spočíva v tom, že sme zhrešili; liek je nebeská a vznešená sviatosť.

„Chlieb náš každodenný daj nám dnes.“ Ak prijímate každý deň, každý deň je pre vás dňom.

Myšlienky k modlitbe

Ak je to však „každodenný“ chlieb, prečo ho prijímate tak zriedka? Prijímate každý deň to, čo vám každý deň pomôže. Chlieb večného života je pokrmom pre našu dušu. Ten, kto má ranu, potrebuje liek. Rana je hriech; liek je nebeská sviatosť.

Zapamätajte si

Žíte tak, aby ste si zaslúžili prijímať Krista každý deň.

Námety na konanie

Preskúmajte svoj denný program, preskúmajte svoje priority a položte si otázku, či by ste nemohli chodiť na svätú omšu častejšie.

Scot Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Kde len môžem, sadím stromy a odprosujem všetky, ktoré vyrúbali len preto, aby z nich bol papier, ktorý som popísal. Písal som v škole, do novin, do časopisov. Nespravodlivým vrchnostiam sťažnosti, priateľom listy. Vo väzení i na slobode, na cestách i pri nočnej lampe.

Anton Srholec „Každodenné zamyslenia“

Tieto rady čítaj pomaly.

Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom. Sú to veci, ktoré ti dôverne hovorím ako priateľ, brat alebo otec. A tieto dôverné rozhovory počúva Boh. Nepoviem ti nič nové. Iba oživím tvoju pamäť, aby sa v nej zrodila myšlienka, ktorá ťa zasiahne tak, že zmeníš svoj život a vydáš sa na cestu modlitby a Lásky.

A napokon sa staneš rozvážnou dušou.

Vedenie

- 63 Nazdávaš sa, že si významná osobnosť: tvoje štúdiá, tvoje výskumné práce, tvoje publikácie, tvoje spoločenské postavenie, tvoje meno, tvoje politické aktivity, funkcie, ktoré zastávaš, tvoj majetok..., tvoj vek... už nie si nijaké dieťa...! Práve pre tohto všetko potrebuješ viac ako ktokoľvek iný vodcu pre svoju dušu.
- 64 Neskrývaj pred duchovným radcom našepkávanie nepriateľa. Keď sa mu zveríš, toto tvoje víťazstvo ti prinesie ešte viac Božej milosti. A okrem toho máš teraz niečo, čo ti pomôže ďalej víťaziť: dar rady a modlitieb tvojho duchovného otca.
- 65 Prečo tá nechut' vidieť sám seba a ukázať sa svojmu duchovnému radcovi taký, aký v skutočnosti si? Vyhráš veľký boj, keď stratíš strach z toho, aby ťa poznali.
- 66 Kňaz - akýkoľvek - je vždy druhým Kristom.
- 67 Hoci to už dobre vieš, chcem ti znova pripomenúť, že kňaz je druhým Kristom. A že Duch Svätý povedal: „nolite tangere Christos meos“ - nedotýkajte sa „mojich Pomazaných“.
- 68 Slovo kňaz, po latinsky presbyter, znamená „starší človek“ a keďže staroba si zasluhuje úctu, porozmýšľaj, o čo viac si máš vážiť kňaza.
- 69 Ako málo jemnocitu - a aký nedostatok úcty - sa prejavuje v posmechu z kňaza, nech by bol akýkoľvek a za hocikákoľvek okolností!
- 70 Zdôrazňujem, že žarty a posmešky z kňaza, hoci aj za okolností, ktoré sa ti javia ako poľahčujúce, sú vždy prinajmenšom nevychovanosťou a grobianstvom.
- 71 Ako veľmi máme obdivovať kňazskú čistotu! Je to ich poklad. - Žiaden tyran nebude môcť nikdy vytrhnúť Cirkvi túto korunu.
- 72 Nikdy neuved' kňaza do situácie, v ktorej by mohol stratiť svoju dôstojnosť. Je to cnosť, ktorú musí mať bez okázalosti. Ako sa za ňu modlil jeden mladý kňaz, náš priateľ - „Pane, daj mi...dôstojnosť osemdesiatročného!“ Aj ty o ňu pros pre všetkých kňazov a vykonáš dobrú vec.
- 73 Bolelo ťa - ako bodnutie dýkou do srdca - keď o tebe povedali, že si sa nepekne vyjadroval o niektorých kňazoch. - A som rád, že ťa to zaboľelo: lebo teraz som si istý, že máš správneho ducha!
- 74 Nie je možné milovať Boha a nectiť si jeho kňazov.
- 75 Tak ako dobrí Noemovi synovia - zahaľ plášťom kresťanskej lásky slabosti, ktoré vidíš na tvom otcovi kňazovi.
- 76 Ak nemáš životný plán, nikdy nebudeš mať poriadok.
- 77 Viazat' sa na životný plán, na časový rozvrh - povedal si mi: „Je to také jednotvárné!“ A odpovedal som ti: „Je to jednotvárné, pretože ti chýba Láska.“
- 78 Ak nevstávaš v určitú hodinu, nikdy nespĺniš svoj životný plán.
- 79 Cnosť bez poriadku? Čudná cnosť!
- 80 Keď dodržíš poriadok, znásobí sa tvoj čas, a tak budeš môcť vzdávať Bohu viac chvály tým, že budeš viac pracovať v jeho službách.

Josemaria Escrivá „Cesta“

Príbeh na uzdravenie duše

Škatuľa

Dievčatko pripravovalo darček. Balilo škatuľu do veľmi drahého zlatého papiera. Použilo ho neprimerane veľa a k tomu pridalo množstvo všelijakých ozdôb a farebnej stužky.

„Čo to robíš?“ vyčítal je príkro otec. „Toľko papiera vyjde nazmar. Vieš, koľko to stojí?“

Dievčatko si škatuľu pritlačilo k srdcu a so slzami v očiach sa sťahlo do kúta.

Na druhý deň pricupkalo k otcovi ako vtáčatko a podalo mu škatuľu v zlatom papieri ako dar.

„To je pre teba, ocko.“ zašepkala.

Otec znežnel. Bol asi prítvrdý. Ved' to bol darček preňho. Pomaly rozviazal stužku, trpezlivo rozbaľoval zlatý papier a pomaličky, pomaličky otvoril škatuľu. Bola prázdna! Neprijemné prekvapenie roznieťilo jeho výbušnosť:

„To si premárnila všetok papier a stužky, aby si zabalila prázdnu škatuľu?!“

Dievčatku znova slzy zaplavili očká:

„Ale, ocko, škatuľa nie je prázdna. Vložila som do nej milión božtekov!“

Preto má dnes istý človek na pracovnom stole v kancelárii škatuľu od topánok.

„Ved' je prázdna!“ čudujú sa všetci.

„Nie, nie je prázdna. Je plná lásky môjho dievčatka!“ povie zakaždým.

José Carlos Bermejo „Ďalšie príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Pokora

„Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám.“ (Jn 13,15)

Viem, čo povedia mnohí, keď čítajú tieto slová evanjelia. Že kresťania neboli vždy takí pokorní, ako očakával Kristus. Povedia vám, že kresťanskí kráľi a rímski pápeži zabudli na tento príkaz evanjelia. Mnohí naozaj zabudli, správali sa nehodne a moc im stúpala do hlavy. Nemá zmysel to popierať. Zabudol na to aj Judáš, a predsa sa Ježišovo dielo nezrútilo pre jeho zradu. Neizrútilo sa ani pre slabosť ďalších Ježišových učeníkov v dejinách. Mnohí z nich naozaj zabudli. Môžeme nad tým len želiť a môže nás to zahabovať. Nikdy však nešlo o jav všeobecný, ako to predstierajú tí, ktorí chcú hanobiť Cirkev za každú cenu. Cirkev mala v každej generácii mnoho svätých synov a dcér, ktorí pamätali na Ježišov príklad. Mala aj svätých a pokorných kráľov, svätých a pokorných pápežov. A nebol to len svätý Štefan a svätý Ľudovít.

Ako dobre mi padne, keď čítam knihu o križiakoch a v nej nachádzam túto scénu: Prvý jeruzalemský kráľ Gofried prijímal sultánových poslov nie na zlatom tróne, ale sediac na zemi v stane, a na ich začudovanie odpovedal, že prach

zeme, z ktorého povstal človek, prach, na ktorý sa človek po smrti znova obráti, je pre neho aj ako kráľa najvhodnejším sedadlom. A to nebol jediný prípad pokory kresťanských kráľov.

A pápeži? Sú medzi nimi desiatky mučeníkov. Čo všetko prežil Pius VI. za Napoleona! A za našich čias? Vieme, koľko neuveriteľných lží sa popisalo o dnešných pápežoch. Kto pozná veci dôverne a zblízka, je z toho smutný. 14. decembra 1975 uplynulo desať rokov odvtedy, čo pápež Pavol VI. a patriarcha Atenagoras zrušili exkomunikačné buly medzi rímskou a východnou Cirkvou z roku 1054. Pri tejto príležitosti prišla z Carihradu do Ríma ortodoxná delegácia. Pri slávnosti si naraz Pavol VI. kľakol a pobožkal nohy vedúcemu tejto delegácie, patriarchovi chalcedonskému. Bolo to oveľa viac než gesto - a všetci to prijali s pohnutím. Patriarcha Atenagoras neskôr povedal: „Svet uvidel, čo je kňazská duša! Najmä keď ide o prvého kňaza a prvého biskupa kresťanstva!“

Jeden z vás ma zradí

„Veru, veru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí.“ (Jn 13,21)

Ježiš už dávno tušil, čo sa odohrávalo v Judášovi. Judášova tvár bola čoraz tvrdšia, zjavovali sa na nej črty nedôvery a neúprimnosti. Uhýbal Ježišovu priamemu pohľadu. Jeho ruky nervózne a inštinktívne prejavovali lakomstvo, žiadostivosť a neistotu. V evanjeliu je viacero poznámok o Judášovom lakomstve.

Ježiš nepovedal za celý čas nikomu ani slovo, okrem narážky po rozmnožení chlebov, ktorú mohol chápať jedine Judáš. Ale v srdci už nosil ranu. Judáš chodil naďalej s ním a s ostatnými, akoby ho od nich nič neoddeľovalo. No kým apoštoli duchovne rástli, Judáš sa vzdaloval.

V evanjeliách nenachádzame jedinu zmienku, že by bol Judáš prišiel k Ježišovi s nejakým osobným problémom. Rozumel financiám, vedel hospodáriť, zbierať peniaze a rozdávať almužnu. Ale akoby pritom nemal čas na modlitbu, na

duchovné veci, ktoré si tak usilovne osvojovali ostatní apoštoli. Keď Pán povedal, že jeden z Dvanástich ho zradí, nemohol to byť nikto iný než človek, ktorý veril iba v peniaze.

V dejinách Cirkvi bolo veľa pokusov vysvetliť tajomstvo Judášovej osoby. Ten, kto nemá vieru, potrebuje niečo, o čo by sa mohol oprieť, čo by udržovalo jeho duchovný život. Väčšina takýchto ľudí si zakladá na svojom praktickom zmysle pre potreby života. I Judáš bol praktický človek. Bol stále zamestnaný starosťou o denné potreby družiny. Držal sa Ježiša, kým ho to zaujímalo a kým to vynášalo. Chodiť s Ježišom bolo pre pokladníka takého nadšeného hnutia dobré živobytie - tisíce ľudí okolo, priazeň niekoľkých zámožných, dary...

No v posledných týždňoch Ježiš čoraz častejšie hovoril o svojej smrti. Judáš si to všimol a prišiel k názoru, že tento podnik nemá budúcnosť. Nepriateľov bolo dosť. Ak Ježiša zničia, čo dobré môžu očakávať jeho učeníci? Podozrievanie a šikanovanie - možno až na smrť. Judáš si iste kládol praktickú otázku, ako vyviaznuť z toho všetkého so zdravou kožou. Rozhodol sa pre najpriamejší krok — nadviazať kontakty a spoluprácu s protivníkmi.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku